

KOSMOLOGISKE INSPIRASJONER

MED UTGANGSPUNKT I MARTINUS KOSMOLOGI

Samlet av HANS CHRISTIAN RASMUSSEN

Kunstbilde(r) av GILBERT WILLIAMS

der trappen kan symbolisere bevissthetens utvikling 'oppover' og kvinnen i forgrunnen kan symbolisere de høyere utviklede sin evne til å gå alle trinnene i denne «trappen» - mens 'jordmennesker' enda er låst til de nederste trinnene

KOSMOLOGISKE INSPIRASJONER.

1.

Kosmologi er læren om at verdensaltet er et levende vesen, at dette vesen er identisk med Gud, og at alle andre levende vesener er celler i dette Guddommens kjempelegeme.

Alt som overhodet skjer i verdensaltet er å betrakte som organprosesser i Guds uendelige legeme. Intet er således større eller like stort som Gud. Og slik må det naturligvis være. Det vi ser rundt oss er altså Guds legemes indre.

Hvor enn vi ser, og hva enn vi gjør, er det Gud selv vi er stedt overfor. Det kan vel være en inspirasjon for noen og hver av oss til å tenke seg om før vi taler eller handler overfor vår neste, enten han nu er et jordmenneske eller et annet levende vesen, for eksempel et dyr eller en plante.. Gud styrer jordens menneskehet gjennom Forsynets åndelige vesener i det større, og i det mindre gjennom klodens politiske og religiøse ledere - og alle oss andre - hele tiden fullt ut i pakt med de evige lover, for eksempel karmaloven.

Ikke jeg, men Faderen gjennom meg, som Jesus sa. Og gjennom alle andre levende vesener, fra den bittelille elementærpartikkel til den kjempestore galaxe. For Gud er bokstavelig talt alt i alle, eller enda mer presist: Han er alt og alle.

Det har stor betydning for vårt forhold til alle andre levende vesener at vi virkelig ser at de er celler i Guds legeme - og at de således er Guds redskaper, eller Guds fingre som er i ferd med å modellere oss frem til det totalt nestekjærlige vesen.

Modelleringen kan til tider være meget ubehagelig, men den er absolutt nødvendig for at målet: det totalt nestekjærlige vesen, skal nås.

2.

Kun der hvor forbedringene kan skapes ved kjærlighet, har vi vårt arbeidsfelt.

Kun der.

Der hvor forbedringene må avstedkommes ved diskusjoner, kamp, krig, tortur og terror, har andre sitt like nødvendige arbeidsfelt.

Den som har dyrisk mentalitet blir brukt som karmabøddel i henhold til sin mentalitet. Derved blir han gradvis kvitt den gamle mentalitet ettersom karmaen vender tilbake. Den som har human mentalitet blir brukt som karmaengel.

Ingen brukes til å formidle en karma som er dem vesensfremmed.

"La dem bare" er tankegangen når vi ser noe vi ikke liker og ikke kan forandre ved kjærlighet. Andre må jo få lov til å gjøre de samme livserfaringer som vi har gjort.

Det som skal forandres i samfundet idag, må gjøres av mennesker som er langt mere i kontakt med dagens gjennomsnittsmoral enn en kosmolog kan være. For disse forandringer kan kreve bruk av en meget sterk lut.

3.

Det finnes situasjoner der det ville være galt å tie.

Der hvor vennlige ord og forklaringer kan bringe forbedringer, tier man ikke. Men der skal være full åpenhet og mottagelighet hos vår neste.

Ingen tvang, selv om vi anser formålet for å være det aller beste. Hvis tvang er nødvendig, har Gud nok av redskaper til rådighet.

Hvis ord ikke kan bringe forbedringer, tier man, og bruker kun bønnens og eksemplets makt, ellers blir situasjonen lett verre, både for de andre og for oss selv.

Hvordan kan vi da vite om våre ord vil ha en positiv virkning? Det kan det knapt settes opp regler for. Kun den gjennom mange liv gradvis utviklede visdom kan fortelle oss det. Hvis intet positivt kan oppnås med ord, er det ukjærlig å tale.

4.

Våre medveseners reaksjon overfor oss er livets speil. I denne reaksjon ser vi vårt virkelige åndelige utseende, vår sanne kosmiske analyse eller den absolutte sannhet om oss selv

Status presens - nuværende tilstand - heter det innenfor diagnostikken.

Men vi behøver ingen såkalte fagfolk for å fortelle oss hvem vi er.

Alle kan stille en omfattende personlighetsdiagnose på seg selv ved simpelthen å registrere alle reaksjoner de mottar fra sine medvesener.

Skriv dem ned og du har arbeidsgrunnlag for resten av livet.

Og det vi mottar er kun det vi selv tidligere har sendt ut.

Så der er ingen å anklage.

Likt tiltrekker likt.

For det kommer ikke til deg uten at du har det i deg.

5.

Så lenge vi irriterer oss over vår nestes adferd, vil den komme igjen

For sliping holder ikke opp før vi er ferdigmodellert. ulogiske reaksjoner må naturligvis slipes bort.

I ethvert øyeblikk handler vi alle ut fra totalsummen av våre hittil gjorte livserfaringer. Og det er vel ikke logisk å irritere seg over at mennesker ikke handler ut fra livserfaringer de ennå ikke har gjort? Det finnes således intet grunnlag for irritasjon.

Men hvis vi allikevel irriterer oss, kan det være lurt at vi ransaker oss selv og ser hvilke rester av dyrisk mentalitet som ennå finnes i vår egen personlighet. Og som skaper irritasjon når vi ser den hos andre.

Det du irriterer deg over hos din neste, finn det i deg selv, er det sagt. Og konsentrer deg kun om det beste i dine medmennesker - det er veien til å lære å se Gud.

6.

Det er ikke vår kunnskap som bestemmer adferden, men vår moral

Det er ikke generell viden som mangler i vår tid.

De fleste hjem har leksika og oppslagsverker fulle av viden.

Men det er en spesiell viden som mangler: Viden om hva som fører til hva i forholdet til vår neste.

Hva kjøttspising fører til, hva jakt og fiskeri fører til, hva negative tanker - som for eksempel hat, aggresjon, misundelse, sjalusi osv., fører til.

Og viden om hva som fører til hva i denne moralske sammenheng kan bare læres på en måte:

The hard way. Det vil si: gjennom lidelse.

Og det vil si at vi på vår egen kropp og i eget sind må oppleve det vi har påført andre.

Da først har vi fått en urokkelig erfaring inni oss som har betydning for hva vi gjør, og ikke bare for hva vi sier - en erfaring som har betydning for hva vi opplever som rett og galt, for hva vi mener det kan betale seg å gjøre, og i det hele tatt: for hva vi kan nenne å gjøre i enhver situasjon.

Da er våre lidelseserfaringer blitt til moral.

7.

Det finnes i verdensaltet intet å kritisere, bare noe å forstå

Verdensaltet er Guds legeme.

Alt som overhodet skjer er organprocesser i dette legeme, processer som følger nøyaktige matematiske lover.

Intet er tilfeldig, intet er utenfor Guds kontroll.

Finnes det da noe å kritisere? Lidelsen kanskje. Kunne ikke den ha vært fjernet?

Nei det kunne den ikke, for den er centralfaktoren i utviklingen av nestekjærligheten, og det er dessuten kun egenproducert lidelse vi opplever.

Lykken finnes ikke ved å kritisere og eventuelt forsøke å forandre de kosmiske lover, men ved å tilpasse sitt liv til disse lover.

Da er man blitt Guds medarbeider på sin egen utvikling.

8.

Kun i treningen i å tilgi ligger veien åpen til kosmisk bevissthet

Det er aldri de andres skyld, alltid vår egen.

De andre er bare medier for vår egen tilbakevendende energi.

Et medium har ikke skapt den energi det formidler.

Altså kan mediet rent logisk ikke anklages, kun energiens opphav.

Men bedre enn å anklage seg selv, er å bruke sin livsenergi til å forbedre seg selv, så slipper vi å møte dyret i oss selv på ny ved neste korsvei.

Og så er vi den kosmiske bevissthet et lite steg nærmere.

9.

Et menneske er normalt beskyttet mot alt det, som det selv under den verste provokasjon ikke kan nenne* å påføre sin neste

Svært mange er snille inntil de blir provosert.

Da dukker dyret frem; det hadde bare tatt seg en hvil.

Nesten ingen er snille under den verste provokasjon, i torturkammeret eller på korset.

Men skal vi oppnå full beskyttelse, er det dit vi må.

Hvordan er det mulig å nå dit?

Ved en kombinasjon av lidelseserfaringer og forståelse av livslovene, av human følelse og intelligens.

Humanitet er altså et utviklingsspørsmål, ikke et viljesspørsmål.

*'nenne' =dansk ord som kan oversettes med 'klare'.

10.

Der er kun en eneste vei til utvikling av nestekjærligheten. Denne vei heter lidelse

Hvorfor tillater Gud lidelsen?

Ja enten så er Gud ikke god, eller så er lidelsen ikke et onde.

Men derimot et ubehagelig gode.

Lidelsen kommer ikke fra Djevelen. Han kan allerhøiest være en organisator og formidler.

Kommer ikke alt, både ondt og godt fra Guds munn, som skrevet står i Det garrle testamente?

Men til hver enkelt av oss kommer bare den lidelse vi selv har skapt for andre.

Vi får det vi sår. Det er loven.

Jo mere lidelse vi har høstet, desto mindre lidelse kan vi nenne å påføre vår neste.

For da har vi kjent smerten på vår egen kropp, og vet hvorledes den føles.

Jo mere lidelse, desto større kjærlighet. Det er begrunnelsen for lidelsens nødvendighet.

11.

Alt som hender oss i det daglige liv er Guds direkte henvendelse til oss, gjennom våre medvesener som er Guds sanser og manifestasjonsredskaper

Alt, altså ikke bare det behagelige.

Behagelige hendelser er bekreftelser på noe vi har lært.

Ubehagelige hendelser er korrektiver på noe vi ennå ikke har lært.

Det er altså ubehaget vi lærer av. Og ubehaget kommer vanligvis gjennom våre fiender og rivaler.

Derfor skal vi elske våre fiender. For det er de som bringer oss videre i nestekjærlighetsutvikling.

Og: enten vi står overfor en venn eller en fiende, er det Gud selv vi står ansikt til ansikt med.

For 'han' er alt i alle.

12.

Kosmologi er læren om å finne seg i alt

En underlig lære. Vi kan jo bli både lemlestet og drept hvis vi finner oss i alt.

Men Gud belærer oss bare så lenge vi har noe å lære. Når vi ikke trenger belæringen lenger, opphører den.

Så hvis vi virkelig finner oss i å bli lemlestet og drept, har vi jo ikke mere å lære på dette feltet. Og således er vi beskyttet.

For vi skal vel ikke fortsette å lære når vi har lært?

Hvis vi ikke finner oss i det, vil vi naturligvis gjøre opprør og beskytte oss selv med våben i hånd.

Fysiske eller psykiske våben. Skal vi kalle det en mere usikker form for beskyttelse? Dog finnes der en gråzone mellom tosegodhet (dumsnillhet) på den ene side og viljen til å finne seg i alt på den annen. Her må ens egen visdom tjene som veileder for å finne det minste onde.

13.

Den hurtigste vei til kosmisk bevissthet er å lære å se Gud i våre fiender

Venner lokker frem våre beste sider.

Fiender lokker frem våre verste. Hvis de verste sider ikke ble lokket frem, fikk vi jo ikke skapt oss den karma som skal til for å fjeme disse sider fra vår bevissthet.

Derfor er våre fiender like viktige som våre venner. Kanskje viktigere, på et visst stadium i utviklingen.

Våre fiender er Guds oppdragelsesforanstaltning: karmalovens eksekutører av ubehag; Guds påpekere av noe som må forandres i oss selv.

Uten våre fiender eller karmabøddler ville vi blitt værende den vi er til evig tid. Da heller ubehaget ved fødselen enn å forbli i livmoren.

14.

Livet er veiledende, oppdragende, underholdende og kjærtegnende

De fire hovedformer for livsopplevelse.

1. Veiledende gjennom undervisning og teoretisk forklaring, som i Livets Bog, og gjennom eksemplets makt.
2. Oppdragende gjennom det daglige livs større og mindre ubehagsopplevelser. Alt fra uvennlige ord verdenskriger.
3. Underholdende gjennom alle former for kunstneriske uttrykk. Fra litteratur til livskunst, så å si.
4. Og kjærtegnende gjennom livets store og små behagsopplevelser.

15

Den eneste måten virkelig å fjerne noe på er å la det utleve seg selv

En brutal måte å fjerne noe på, særlig når det gjelder våre dyriske behov: krig, mord, tyveri, løgn osv. osv.

Å utleve seg selv. Hva vil det si?

Det vil si å holde på inntil ubehaget ved den tilbakevendende karma er blitt så stort at vi ikke orker mere.

Da først er det fjernet.

For så lenge vi orker mer, vil det før eller siden dukke opp igjen.

16.

Om det er det dyriske eller menneskelige i vår mentalitet som har overtaket, har vi like liten innflydelse på, som på om vi er 20 eller 30 år

Så er det altså ikke bare viljen til det gode det kommer an på.

Nei, like lite skjer om vi vil være 30 år åndelig som om vi vil være 30 år fysisk. Så lenge vi bare er 10. Vår mentale og fysiske alder er et spørsmål om vekst eller utvikling. Ingen kan i et gitt øyeblikk være anderledes enn han er.

Men når ubehaget ved å være dyr er blitt oss for stort, kan vi bli Guds medarbeider på vår egen utvikling i retning av det menneskelige.

Adlikevel vil utviklingen fortsatt være et spørsmål om gradvis vekst med lidelseskarmaen som regulator, inntil målet - den sanne nestekjærlighet, er nådd.

17.

Ved å elske Gud og sin neste kommer man også til å elske seg selv

Men er det da ikke slik som det står i moderne bøker at man først må elske seg selv før man kan elske andre?

Elsk deg selv, heter det i dag.

Men hva skulle grunnlaget for å elske seg selv være om det ikke var evnen til å elske andre? Skulle det være et pent utseende, penger i banken, evnen til å løpe fort og hoppe høyt, dyktighet i pianospill osv? Er det grunnlag for å elske seg selv? Er det ikke heller grunnlag for å takke Gud som er disse gavers giver.?

"Elsk Gud over alle ting og din neste som deg selv."

Vi må passe på så vi ikke begynner i feil ende.

18.

Forvent ikke mere av din neste enn det han presterer

Det er en stor gene for menneskene at de møter andre med et begjær eller et krav. Med en forventningsholdning så å si. Og videre med kritikk eller surhet hvis forventningen ikke oppfylles. Ved ikke å forvente mere enn den armen presterer, kan man aldri bli skuffet. Dessuten er forventninger oftest et ønske om at andre skal gjøre og være slik vi vil. Altså leve på våre premisser. Dertil kommer at vår neste ikke kunne prestere annet enn det han i det givne øyeblikk presterte. Klarer man ikke å leve sammen med sin neste, kan en løsning være å trekke seg stillferdig og fredelig tilbake uten kritikk.

19.

Vi fortjener dybest sett hverken ros eller daddel

For vi kan ikke være anderledes enn vi er - i øyeblikket. Det forhindrer naturligvis ikke at vi gir uttrykk for vår positive opplevelse av noe som en annen har skapt eller gjort, så kan han selv ut fra det dra eventuelle slutninger om sin egen dyktighet. Men vi skal være forsiktig med å rose en annens personlighet direkte. Det er ikke sikkert at han er enig; det kan legge et press på ham: det kan gjøre ham innbilsk o.a. Og ganske særlig fordi det dybest sett ikke er meg, men Gud gjennom meg. Så det bør egentlig hete: ros ikke meg, ros Vårherre! Takk ikke meg, takk Vårherre! Det er ikke hansken, men hånden (for ikke å si ånden) som virker gjennom hansken som fortjener rosen.

20.

Det er bedragerisk overfor ens omgangskrets å ikke stå for det man mener er rett:

Pacifisme, vegetarisme, religiøsitet o.a.

Akkurat som Pilatus, som ikke turde annet enn å lytte til folket. Eller som Nikodemus, som bare tør å vise sin holdning om natten, skjult for alle andre. Men andre kan bli såret av våre holdninger, hevdes det. Ja, derfor skal vi ikke vise dem i utide, kun der valget står mellom forstillelse og det å vise hvem man er. Vi skal ikke senke oss ned på et lavere moraltrinn enn det vi har tilkjempet oss for å unngå å såre andre. Hva ville vår samvittighet si til det? Som vi vet er det farlig å handle mot sin samvittighet. Hvordan skulle eksemplets makt kunne virke; hvordan skulle noen kunne virke oppdragende på andre hvis ingen turde å markere en høyere moral enn flokkens? Døm ikke andres dyriske adferd, men ha selv intet med den å gjøre.

21.

I enhver seier ligger nederlaget gjemt

Det er ikke så enkelt som å rydde våre konkurrenter, medbeilere eller fiender av veien. Ved neste korsvei møter vi dem igjen, og da er det de som har jokeren i ermet.

Heller ikke å vinne over dem i konkurranser, orddueller, forretninger og lignende. Før eller siden møter vi vår overmann.

Å vinne over en annen er å ta noe fra ham, og det vi tar må vi betale tilbake. Kun ved kjærlighet kan vi vinne en varig seier, for kjærlighet består kun i å gi, og da er det intet som skal betales tilbake.

Med kjærlighet kan vi seire uten å vinne over noen.

22.

Den store innvielse skjer gjennom tre hovedtyper av opplevelse:

Religiøs veiledning. Lidelse. Kosmiske glimt

Den religiøse veiledning gjennom religioner og verdensgjenløserne. Lidelsen gjennom opplevelsene ute i det blodfulle, pulserende liv.

Og til slutt de kosmiske glimt som gradvis (og urokkelig) viser oss den dypeste sannhet om verdensaltet.

Av hvilken natur er da denne dypeste sannhet?

Den dypeste sannhet som kan uttales om en ting er tingens hensikt eller ide.

Det er denne hensikt vi ser med intuisjonen. Medens spørsmålet om hvorledes tingen skal konstrueres for best mulig å fremme idéen, må analyseres ut med intelligensen.

23.

Man må lenges etter kjærligheten før den vokser frem

Det skal mange bitre livserfaringer til før lengselen etter å manifestere kjærlighet vokser frem. Men Gud griper ikke inn i vår vilje. Vi får det som vi vil, i pakt med våre lengsler, både på ondt og på godt. Det er det som er den fri vilje: å ha frihet til å handle med eller mot Guds vilje.

En annen sak er at Gud har ordnet det slik at vi bare kan handle mot hans vilje til en viss tid. For det følger sterkt ubehag med å handle mot Guds vilje. Og når ubehaget blir stort nok, og vi derved er blitt humane nok, velger vi fritt å følge Guds vilje.

Da først lenges vi etter å manifestere kjærlighet.

24.

Før uret kan vise tolv, må det ha vist alle de andre klokkeslett

Vi kan ikke springe over et trappetrinn i utviklingen.

Hverken ved meditasjon, kontemplasjon, pustøvelser eller hodestående stilling.

Disse tingene kan være en god hjelp i hverdagen, blandt annet til å minske den indre spenning og til å øke livsenergien.

Men de kan også være meget farlige, om de ikke utføres korrekt.

Men forbedring av moralen må nok skje på annet vis. ***Det skjer gjennom lidelsesserfaringer som hovedfaktor, og gjennom teoretisk belæring og eksemplets makt som bifaktorer.***

Vi får ikke examen uten at arbeidsboken med alle elevøvelsene kan legges frem. Mangler det en, må vi pent gå tilbake og utføre den.

25.

Det primitive menneske tror at dets moraloppfatning er almengjeldende. Dette ligger til grunn for den religiøse forbannelse: intoleransen

Den humane moral vokser frem som et resultat av lidelsesserfaringer. Forskjellige lidelsesserfaringer gir forskjellig moraloppfatning.

Moraloppfatningen skifter med tid og sted. De forskjellige folkegrupper er dannet av mennesker som tilhører samme utviklingstrinn og aksepterer samme moraloppfatning.

Hver kultur har sin moral som etterhvert udjeves, hvorved kulturen degenererer og forsvinner og avløses av en ny og høyere kultur.

Forstår man først at moralen er en funksjon av lidelsesserfaringene fordømmer man ikke lenger andres moraloppfatning, selv om samfundet naturligvis med sitt politi og rettsvesen må gripe inn overfor de mest primitive utslag, ellers var det jo ikke mulig å bygge opp et kultursamfund.

Heller ikke et menneskes moraloppfatning kan i et gitt øyeblikk være anderledes enn den er. Det finnes ingen moralforskrifter som gjelder for alle trappetrinn i spiralen.

26.

Vår hovedpåvirkning er vår væremåte

Altså ikke hva vi sier men hva vi gjør.

Derfor måtte Jesus dø på korset. Han måtte vise at han kunne gjøre det han sa. Ellers hadde det ikke vært noen kristendom i dag. Og hvordan hadde jorden da sett ut?

Tanke, følelse, tale. handling. Det er rekkefølgen. Og bak tankene ligge begjærene.

Og den sterkeste påvirkning skjer via handlingen. Men de andre er sandelig sterke nok. Tanker, følelser og tale er langt fra tollfrie.

Kan vi ikke handle ut fra det vi selv sier, er talen ikke basert på egne livserfaringer, men på tro. i beste fall.

27.

Den åndelig utviklede har aldri noe ondt å si om noen eller noe

For han vet at intet i et gitt øyeblikk kan være andelenes enn det er.

Heller ikke de levende vesener.

Og han vet at å si noe ondt om noen hverken forbedrer den annens eller ens egen skjebne.

Snarere tvert imot.

Man kan kun være til fordel for seg selv gjennom å være til fordel for andre.

Så viselig er det innrettet.

28.

All energi går i sirkel og vender tilbake til opphavet

Å sende ut og å motta energi - det er livet.

Hvis energiutvekslingen stoppet ville all bevegelse stoppe, og livet var ikke lenger.

Det vi mottar er kun det vi tidligere har sendt ut - sendt ut i alle riker i tidligere spiraler.

Vi ser således oss selv i alle manifestasjoner som møter oss.

Og ønsker vi noe forandret i det vi opplever utenfra, er det oss selv vi må forandre.

Som en radar bare kan motta sine egne bølger i retur, slik kan et levende vesen kun motta sine egne karmabølger.

29.

Smerten viser veien til Gud

Bønnen bør være: La meg bli frisk dersom det er mere til gagn for min videre utvikling enn sykdommen er - dog "skje din vilje".

Skjebneslag er formanere som bringer mennesket til ettertanke.

Hvis vi kunne be oss bort fra ethvert skjebneonde, ville ingen utvikling kunne finne sted. Derfor kan vi be Gud om kraft og tålmodighet til å holde smerten ut, og til innsikt i smertens dybeste årsak, men normalt ikke om å få smerten fjernet.

Det tar tid å lære seg hva det gode er. I lang tid ennu vil menneskene forveksle det gode med det som er behagelig for dem selv.

Smerten forsvinner ikke før vi har forandret den væremåte overfor vår neste i mikro-, mellom og makrokosmos som betinger smerten.

Å oppleve smerten som et gode er meget avansert, men helt nødvendig for å finne Gud.

30.

Kosmologien er beregnet for dem som er kommet ut av forfengelighetens krokveier

Som er trette av å brilliere.
Som kan tie når andre vil vise sin kunnskap.
Som helst vil være ubemerket.
Som ikke ønsker makt eller berømmelse.
Som ser at de ikke er så høit utviklet som de engang trodde. (dvs. før de møtte kosmologien)
Som føler glede når det går andre godt.

31.

Jo bedre man har det i et jordeliv, desto vanskeligere er det å komme til sann erkjennelse av seg selv

Den paradisiske tilstand er ikke særlig utviklingsbefordrende. For det er lidelsen som utvikler. Hvis vi trekker oss tilbake for å unngå verdens problemer, kan vi ikke lære oss selv å kjenne. Og vi må lære oss selv å kjenne, for det er ikke de andre som er vårt problem. Det er det vi selv som er. Vårt legeme er skapt av så bløtt materiale at det skal kunne skades og dermed være egnet for lidelseserfaringer. Det samme gjelder våre psykiske strukturer. De tåler meget men til slutt gir også de etter. Livet i dyreriket er bl.a. basert på å oppleve lidelse for å utvikle nestekjærligheten. Det er livet under det drepende principps lov. Men vi opplever kun den lidelse vi selv har sådd. og vår lidelse er aldri de andres skyld.

32.

Ens verdi som menneske er ens verdi som medmenneske

Medmennesker som heller hjelper andre til sin rett enn å kreve deres egen.
Som heller gir enn tar.
Som ikke legger skylden på de andre.
Som hjelper der de kan, men aldri trenger seg på.
Som ikke forventer annet av andre enn det de gjør, yder.
Som heller selv vil lide enn at andre skal lide.
Som beskjefstiger sine tanker med på hvilken måte de best kan tjene deres neste.

33.

Jordmenneskets daglige liv har sin principielle pendant i en eller annen av påskedramaets personers tankearter

Hvem har jeg **min** "princielle pendant" i. Herodes? Barrabas?

Neppe riktig så galt.

Men kanskje i Pilatus som frykter folket, eller Nikodemus som frykter de skriftlærde, datidens videnskapsmenn. Og som derfor ikke tør å handle etter det de mener er riktig.

Det er tryggest å være "politically correct."

Eller har vi i oss litt av dem alle, men kanskje mest av en?

Forræderen Judas. Fornekteren Peter. Tvileren Thomas. Dommeren Kaifas. Og en av folket, som roper korsfest.

Eller Simon fra Kyrene som bar korset, riktignok under tvang - det er ikke lett å ta korset på ryggen frivillig.

Påskedramaet er et realistisk historisk eksempel på alle de roller jordmenneskene skal igjennom, både som skuespiller og som tilskuer.

Og alle roller må spilles før målet er nådd.

Noen er heldigvis ferdigspilte og tatt av plakaten.

34.

Jordklodens materialer er jordmenneskenes felleseie, og skal hverken kjøpes eller selges, kun gis

Å selge deler av sitt eget makrovesen for penger, og endatil få det til å fortone seg både riktig og fornuftig. Det skal intelligens til slikt! Intelligens blandet med tyngdeenergi.

Hva om et organ i vårt legeme fant på det samme. At leveren holdt igjen næringsstoffene, og kun de organer som kunne betale fikk noe. Det kunne lett bli leverens eget endelikt.

For materialene - jern, kobber, gull, sølv, frukt, grønnsaker osv. skal det ikke tas noen pris. Kun for det arbeid det har kostet å fremskaffe tingene.

Og betalingen for dette arbeid skal være lik for alle mennesker, enten de arbeider som direktører eller renholdsarbeidere.

Det er en administrasjon som er mennesker verdig.

35.

Ingen analyse kan være 100 prosent matematisk så lenge dens facit ikke viser dens 100 procents uunnværlige plass i livets kretsløp

Det er lett å mene at noe er unødvendig eller overflødig. Hvis bare ikke det eller den var der, skulle det bli behagelig å leve.

Ja, kanskje for en stund, inntil det dukket opp nye karmabøddler.

Så lenge det finnes noe som irriterer en eller som en mener ikke burde ha vært der, kan en være helt sikker på at ens virkelighetsanalyse ikke er korrekt.

Absolutt alt som skjer er nødvendig for ett eller annet positivt formål. Det er en etthundrede procents matematisk analyse.

Så kan man jo gå over fra å kritisere virkeligheten eller Gud selv, til å spørre seg: "Hva mon Vårherre mener med dette utspill?"

36.

Skapelse øker livslysten. Lediggangen minsker den

Og med minkende livslyst setter det kroppslige og sjelelige forfall inn. Og det kan fort bli langt dyrere for et samfund enn selve arbeidsledighetstrygden. En menneskelig arbeidsfordeling tar utgangspunkt i de arbeidsmuligheter som finnes i landene (og de er mange) og deler antall arbeidstimer og tilgjengelige penger på alle innbyggere. Slik at alle får samme timelønn.

Passer det ikke?

Skulle vi kanskje selv ha litt mere enn de andre på grunn av vår utdannelse, vårt ansvar vår dyktighet. Eller vår egenkjærlighet.

Man kan i såfall ta det med ro. Det er ennå endel år til menneskenes mentalitet er slik at en fullt ut rettferdig arbeids- og lønnsfordeling kan gjennomføres.

Så det er fortsatt mulighet for å fråse i frynsegoder.

37.

Den eneste beskyttelse mot en ulykkelig skjebne ligger i den beskyttelse vi selv skaper for andre levende vesener

Ikke bare for mennesker.

Tenker vi på de smådyr som vi dreper av ren skjødesløshet, maur, mygg, fluer, sniler osv. bare fordi vi ikke ville spandere litt tid på å se oss for.

Og tenker vi på organer og celler inni oss

Ja, selv mishandling av planter skaper karma, som f.eks. helt unødvendig å knipse hodet av blomster når vi går forbi.

Selv er vi kun beskyttet mot det, som vi under ingen omstendigheter kan tenke oss til å gjøre mot våre medvesener.

Men vi er ennå kommet for kort i utvikling til å kunne beskytte våre medvesener fullt ut.

70% av det drepende prinsipp kan vi unngå hvis vi anstrenger oss og tenker før vi handler. Men 30% er vi fortsatt nødt til å leve ut om vi skal overleve selv så lenge vi befinner oss i det drepende prinsippets zone.

38.

Problemet er ikke hvorledes jeg får det godt i en verden full av ulykkelige, men hvorledes min neste får det godt

Vi må sikre oss selv, heter det.

Og det må vi naturligvis. Vi har ansvar for oss selv og de myriader av mikrovesener som finnes i oss, samt for de mennesker og dyr vi har påtatt oss ansvaret for.

Spørsmålet er hvorledes vi best sikrer oss selv.

Og svaret er enkelt. Det gjør vi ved å beskytte andre på samme måte som vi selv ønsker å bli beskyttet.

Hvis jeg selv ønsker å få det bedre, må jeg først skape et bedre liv for andre.

For årsaken må komme før virkningen.
Hvis jeg skaper et bedre liv for min neste, får vi begge det bedre.
Kunne det være smartere?

39.

Å tilgi sin neste vil ikke si at vi ikke må beskytte oss mot ham

Å tilgi en vaneforbryter et tyveri, vil ikke si at vi straks ansetter ham som kasserer. Det ligner mere på dumsnillhet der vi lar medfølelessympatien dominere helt over den kritiske intelligensvurdering. Nestekjærlighet er intellektualisert følelse, ikke medfølelse alene. I grovere tilfelle kan det være at beskyttelsen må være en maktutfoldelse, men den behøver ikke å være fiendtlig av den grunn. Den ekte beskyttelse har som formål å dempe eller neutralisere den annens tyngdeenergi, ikke å påføre den annen lidelse!

40.

Enhver vennlighet overfor dyr, planter og mineraler hører inn under den topolede seksuelle sfære

Trangen til å kjærtegne et dyr eller et tre kommer først etter at det er skjedd en degenerasjon i den enpolede seksuelle struktur. Enpolede mennesker har nok med å kjærtegne mennesker av motsatt kjønn og betrakter både disse, samt dyrene og plantene som sin egen eiendom, som de kan gjøre hva de vil med. Og det kan de vitterlig - til en tid. Siden vil andre gjøre hva de vil med dem. Allverdens levende vesener med menneskene i spissen er de topolede veseners nye kjærlighetsobjekter. Disse vesener utgjør til sammen vår "neste".

41.

Ekteskapet er en av de hardeste prøvelser for menneskene i øyeblikket

Før var det krigen, sulten, sykdommene mv. som var hovedoppdragelsesfaktorer. Nu er ekteskapet kanskje den viktigste oppdragelsesfaktor i vår kultur. Å leve i ekteskap når de ekteskabelige strukturer i vår bevissthet er i ferd med å gå i oppløsning er en så stor belastning for mange, at de utvikler allehånde psykiske og fysiske lidelser. Men kom ikke lidelsen herfra, måtte den komme et annet sted fra. Man slipper ikke unna lidelsen ved å lure seg unna ekteskapet. Det ubehagelige gode er en sann prøvelse. Ingen tvil om det.

42.

Det man tenker det blir man

Tanker er en enorm kraft som kan forandre det meste. Både til godt og til ondt.

Men for at tankene skal virke må de konzentrerers.

Det krever konsentrasjonsevne, og det har jordmenneskene svært lite av idag, heldigvis. Selv med den lille konsentrasjonsevne vi har, stiller våre tanker istand en rekke problemer både i oss selv og i andre; f.eks. en lang rekke sykdommer.

Tanker er såvisst ikke tollfrie.

Tanker brer seg i omgivelsene og trenger inn i mennesker med lignende tankegang og forsterker denne.

De tanker som dominerer vårt sinn og som vi tenker hyppig gjennom måneder og år setter etterhvert sitt preg på såvel vårt ytre som på vårt indre.

Bevisst påvirkning av andre med negativ tankekraft er sort magi.

43.

Allkjærlighet er betinget av kjønnslig upartisidlet

Kan det skapes et paradisiske menneskerike hvis menneskene fortsatt skal kjempe om eiendomsrett til hverandre?

Hvis de fortsatt blir sjalu.

Hvis deres sympati er partisk til fordel for motsatt kjønn og eget avkom.

Hvis de blir forelsket istedenfor å elske.

I Himlenes rike hverken gis til ekte eller tas til ekte, men de er som Guds engler.

Det vil si dobbeltpolede.

44.

La ikke ditt lys skinne bare for likesinnede vesener

Lyset behøves langt mere ute i det almene samfund.

Livet må veksle mellom aktivitet og passivitet, mellom arbeid og hvile, mellom kontemplativ tilbaketrukkethet og nyttig arbeide.

Har du noe å gi som kan glede andre, enten fysisk eller psykisk, så gi det.

Det åndelige menneske bare gir og gir, men det trenger seg aldri på.

Selv ikke med sine gaver.

45.

Kun den som tør å opprettholde loven for livet på tvers av flokkens mening, er dens åndelige fører

Som tør å stå for reinkarnasjonsloven, karmaloven, vegetarismen og Gud som identisk med verdensaltet, når han blir konfrontert.

Men som ikke løper etter andre for å prakke sin oppfatning på dem.

Han må tåle hån, spott og beskyldninger om å være dum eller gal.

Ellers duger han ikke som åndelig fører.

Hån og spott er kun det sikre kjennetegn på at han er i ferd med å løfte flokken.

46.

Menneskenes tilegnelse av verdensgjenløserens væremåte er dens frelse, og kun den alene

Det er altså ikke nåden som frelser. Ikke Jesu lidelse på korset og syndenes forladelse..

Ikke bønnen om tilgivelse mens vi turer frem i våre destruktive handlinger.

Denne nesten 2000 år gamle passiviserende mentale gåstol må nu etterhvert settes til side, og menneskene må utvikle den væremåte som virkelig frelser.

Nestekjærlighetens væremåte.

Denne utvikling tar ennu mange liv for de fleste av oss.

Men så er også målet den kosmiske bevissthet.

47.

Den kosmisk bevisste ser Gud overalt

I hvert menneske, i hvert dyr, i hver blomst.

Men også i hver klode, hvert solsystem og hver melkevei.

Og likeledes i hvert organ, hver celle og hver elementærpartikkel.

Hver kritikk et menneske retter mot noe eller noen er en kritikk av Gud selv, og hver diskusjon et menneske deltar i, er en diskusjon med Guddommen.

Gud straffer ikke menneskene for deres handlinger. Men han gir menneskene frihet til å eksperimentere med alle kosmiske kjemikalier - som for eksempel de livsfarlige: hat, sjalusi, misunnelse, aggresjon. Konsekvensen av slike eksperimenter reguleres helt av karmaloven, og har intet med Guds straffedom å gjøre.

Gud er tvert imot giveren, hjelperen, formaneren, føreren og beskytterten for alle som henvender seg til ham via bønn - som av Martinus er kalt den sterkeste magiske kraft i verdensaltet.

48.

Uten rent legeme, ingen ren bevissthet

Og intet rent legeme uten ren føde. Både fysisk og åndelig føde.

Kjærligheten er vår fineste psykiske enæring. Det vil si de kjærlige tanker, følelser, ord og handlinger vi selv sender ut, for det er de som i sin tur vender tilbake som næring.

Det nytter lite å være nøye med den fysiske føde hvis vi slurver med den mentale. Endel av våre tanker og følelser er den rene gift både for legeme og sjel: Aggresjon, hat, sjalusi, misunnelse, martyriumsfommelse, samvittighetsangst, intoleranse, ondskap, hovmod o.fl. Det hører inn under nestekjærlighetsloven kun å nyde den for legemet aller fineste fysiske og åndelige føde.

49.

Ha det ikke mere travelt enn Vårherre selv

Jordmenneskehetens utvikling er nøye planlagt. Intet er overlatt til tilfeldighetene.

Til hvilken tid tingene skal skje, er fastlagt fra høyere hold. Av Gud selv gjennom forsynet.

Likeledes hvilke oppgaver de enkelte land og de enkelte personer skal spille i de forskjellige begivenheter.

I tidens fylde skal det skje.

Det vil si når tiden er moden, og det vil igjen si når menneskenes mentalitet er moden.

Det nytter ikke å forsøke å forcere noe frem utenom skjema.

Det vil etter kort tid falle i fisk.

Derfor er det viktig å bli klar over om det er Guds vilje vi ønsker å fremme, eller vår egen forfengeligheit vi ønsker å pleie med det vi gjør.

50.

Alt er såre godt

Men alt er ikke såre behagelig.

Dog er det ubehagelige også et gode fordi det gradvis humaniserer oss og derved driver oss i retning av ikke mer å skape ubehag for andre.

Det ubehagelige fører oss altså henimot det behagelige.

Veien til himmelen går gjennom helvede.

Jo mere som irriterer oss, jo mere som ikke fortoner seg som såre godt i verdensaltet, desto lengere vei har vi å gå.

Det fullkomne menneske oppfatter alt som godt, også det ubehagelige gode.

Denne oppfattelse er livets allerhøyeste matematiske facit.

*

De syv kosmiske leveregler

1. Utslett begrepet fiender av din bevissthet
2. Ta aldri til gjenmæle overfor vrede, baktalelse eller andre former for ubehag som er rettet mot deg
3. Si aldri noe ondt om noen eller noe
4. Vær absolutt sann og ærlig i alle livets forhold
5. Vær absolutt upåvirkelig av smiger, ros eller daddel
6. Vær aldri med på å drepe, såre eller lemleste
7. La aldri din tanke avvike fra å beskjefte seg med på hvilken måte du best kan tjene dine medvesener.

*

Samlet av HANS CHRISTIAN RASMUSSEN, sannsynligvis på 90tallet

*

HCR, har da også satt sammen/ laget "[sitat-leksikon'et](#)" med [Martinus-sitater](#).

Nevnes kan også at samme HANS CHRISTIAN RASMUSSEN i tillegg oversatte mange andre åndsvitenskapelige skrifter - bl a dette; <http://galactic.no/rune/gabr.html> og [dette](#) samt flere temahefter